

இனிமையான குழந்தைகளே -ஒரே ஒரு தந்தைக்கு மட்டுமே அளவற்ற மகிமை உள்ளது. தந்தையைப் போன்ற மகிமை வேறு யாருக்குமே இருக்க முடியாது.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த படிப்பின் மீது மிக மிக மதிப்பு இருக்க வேண்டும் - ஏன்?

பதில்: ஏனெனில் முழு கல்பத்தில் ஒரே ஒரு முறை தந்தை பரந்தாமத்திலிருந்து படிப்பிக்க வருகிறார். மனிதர்கள் படிப்பதற்காக பாரதத்திலிருந்து வெளி நாட்டிற்குச் செல்கிறார்கள். இது ஒன்றும் பெரிய விஷயம் கிடையாது. இங்கோ படிப்பிப்பவர் எவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வருகிறார். எனவே குழந்தைகளுக்கு படிப்பின் மீது மிகுந்த மதிப்பு இருக்க வேண்டும். சிறிது இன்னல்கள் ஏற்பட்டால் கூட ஒன்றும் பரவாயில்லை. உங்களுடைய பள்ளிக் கூடங்கள் தெரு தெருவில் அமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இத்தனை பேர் எல்லோரும் எப்படி படிப்பார்கள்? பாபாவின் அறிமுகமோ அவசியம் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டி உள்ளது.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே! என்று கூறுகிறார். இவர் யார்? இவர் ஒன்றும் சாது சந்நியாசியோ மனிதனோ கிடையாது. இவரோ வேறு ஒருவர் ஆவார்! மனிதரையோ சட்டென்று அடையாளம் கண்டு கொண்டு விடுவார்கள் - இன்னார், சாது சந்நியாசி ஆவார். இன்னார் மகாத்மா ஆவார் என்று பெயர் எடுத்து கூறுவார்கள். இவரை குழந்தைகள் மட்டுமே அறிந்துள்ளார்கள். குழந்தை என்று ஆத்மாவிற்குக் கூறப்படுகிறது. ஆத்மா தான் எல்லாமே அறிந்திருக்கிறது. சரீரம் அல்ல. இவர் இன்னார் என்று ஆத்மா தான் கூறுவது. உறுப்புக்கள் மூலமாக அறிந்திருக்கிறது. ஒரு வேளை ஆத்மா இல்லை என்றால் இந்த கண்கள் வேலை செய்ய முடியாது. எல்லாமே ஆத்மா தான் அறிகிறது.

இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களை ஆத்ம அபிமானியாக (ஆத்ம உணர்வுடையவராக) ஆக்கப்படுகிறது. இந்த கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக குறிப்பிட்ட இந்த காரியத்தைச் செய்கிறேன் என்று ஆத்மா கூறுகிறார். உண்மையில் ஆத்மாவிற்கு ஆண்பால் தான் கூறப்படும். பெண்பால் அல்ல. ஆண்பால் ஆகும். ஏனெனில் நாம் அனைவரும் சகோதர சகோதரர்கள் ஆவோம். இப்பொழுது நீங்கள் புது விஷயங்களைக் கேட்கிறீர்கள். இவர் யார் வந்திருக்கிறார்? அவருக்கு ஒன்றும் தனக்கென்று மனித ரூபம் கிடையாது. எல்லையில்லாத தந்தை சிவபாபா ஆவார். அவர் இவர் மூலமாக புரியவைக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அப்படியின்றி இவர் குறிப்பிட்ட சந்நியாசி ஆவார். அவருடைய ஆத்மா பேசுகிறது என்பதல்ல. மனிதர்களுக்கு முழுமையாக பெயர் ரூபத்தின் மீது கவனம் செல்கிறது. இவர் நம்முடைய எல்லையில்லாத தந்தை ஆவார் என்பதை உங்களுடைய புத்தி புரிந்துள்ளது. அவர் சரீரத்தின் மூலமாக நமக்கு தனது ஆஸ்தியைத் தருகிறார். இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். இவர் அனைவரின் தந்தை ஆவார். அனைவரின் பதீத பாவனர் ஆவார். மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல 5 தத்துவங்களையும் தூய்மை ஆக்குபவர் ஆவார். அனைவருக்கும் சத்தி செய்பவர் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தை ஆவார். இந்த சிருஷ்டியில் மகிமை செய்வதற்கு தகுதி உடையவர் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார், வேறு யாருமில்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரனுக்குக் கூட மகிமை செய்ய முடியாது. அவர்களுடைய பிறந்த நாள் கொண்டாடி என்ன செய்வார்கள். லட்சுமி நாராயணருடைய இணைந்த ரூபம் விஷ்ணு ஆகும் - இப்பொழுது அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? லட்சுமி நாராயணர் புனர் ஜென்மம் எடுத்து எடுத்து இப்பொழுது கடைசி பிறவியில் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் சிவபாபா தகுதியுடையவராக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அனைவருக்கும் சத்தி அளிக்கும் வள்ளல் அவர் ஒருவரே ஆவார். மகிமை கூட அந்த ஒருவருக்குத் தான் உள்ளது. அந்த பதீத பாவனர் இன்றி சிருஷ்டியின் நிலைமை என்ன ஆகி விட்டுள்ளது என்று பாருங்கள். கிருஷ்ணரின் பக்தர்களிடம் இராதே கிருஷ்ணர் எங்கு உள்ளார் என்று கேளுங்கள், சர்வ வியாபி என்று கூறுவார்கள்.ராதையின் பூசாரிகள் ராதே ராதே ! என்பார்கள். அனுமாரின் பூசாரி, "எங்கு பார்த்தாலும் அனுமாரே அனுமார்" என்பார்கள். ஆனால் அப்படி கிடையாது. தந்தை தனக்கே மகிமை ஒன்றும் செய்து கொள்ள மாட்டார் அல்லவா? தனது பாகத்தின் மூலமாக நிரூபிக்கிறார். வேறு யாருக்குமே மகிமை பாட முடியாது. லட்சுமி நாராயணர் தான் ஆட்சி புரிகிறார்கள். சிறு வயதில் ராதை கிருஷ்ணர் ஆவார்கள். அதுவோ பிராலப்தம் ஆகும். எனவே அவர்களுக்கு என்ன மகிமை செய்வீர்கள்? பிரம்மாவிற்கும் மகிமை கிடையாது. விஷ்ணுவிற்கும் எந்த ஒரு மகிமையும் கிடையாது. மகிமையோ ஒரே ஒருவருக்குத் தான் ஆகும். அவரைத் தான் பதீத பாவனர் என்று கூறப்படுகிறது. விஷ்ணு யார்

என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். விஷ்ணுவிற்கு சுய தரிசன சக்கரத்தை சூட்சும வதனத்தில் ஏன் காண்பிக்கிறார்கள்? மனிதர்களுக்கோ அதிகமாக பூஜை ஆவதில்லை. சூட்சும வதனத்தில் கூட 4 புஜங்கள் காண்பித்துள்ளார்கள் - இல்லற மார்க்கத்தை நிரூபிப்பதற்காக!

இனிமையான குழந்தைகளே, 84 பிறவிகள் நாம் எப்படி எடுக்கிறோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்து விட்டுள்ளீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். உங்களுடைய இல்லற விவகாரங்கள் முதலில் தூய்மையாக இருந்தது. கோவில்களுக்குச் சென்று "சர்வ குண சம்பன்னர்.. தந்தையும் நீயே தாயும் நீயே..." என்று பாடுகிறார்கள் அல்லவா? இப்பொழுது இந்த மகிமை பின் தவறாக ஆகி விடுகிறது. இந்த மகிமை ஒரே ஒருவருடையது ஆகும். தேவதைகளுடையது கிடையாது. என்னவெல்லாம் மகிமை உள்ளதோ அது ஒரே ஒருவரினுடையது ஆகும். அவர் தான் பரமபிதா பரம ஆத்மா. பரம தந்தை, பரம ஆசிரியர், பரம சத்குரு, அகால் என்று கூறுகிறார்கள் அல்லவா? அவரை நினைவு செய்கிறார்கள். அவரே அகால மூர்த்தி ஆவார். சிவபாபாவை எருது மீது காண்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் பின் அகால பீடம் காண்பிக்கிறார்கள். இப்பொழுது சிவபாபா யார் என்பதோ யாருக்குமே தெரியாது. கோவிலில் வைத்திருப்பதோ அவருடைய ஒரு பகுதி ஆகும். அவரோ ஞானக்கடல் பதீத பாவனர் ஆவார். அவருக்கோ மனிதனின் உடல் வேண்டும் அல்லவா? அவருடைய பீடம் இந்த பிரம்மா தான் ஆவார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். தர்ம ஸ்தாபகர்களுக்கு என்ன மகிமை உள்ளது. அவர்களோ வந்து தர்ம ஸ்தாபனை மட்டுமே செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் ஜீவன் முக்தி அளிப்பதில்லை. மனிதர்கள் மோட்சம் வேண்டும், பின் வரவே வேண்டாம் என்கிறார்கள். அந்த தர்ம ஸ்தாபகர்களோ தங்களுடைய தர்மத்தினரை கீழே எடுத்து வருவதற்கு கருவியாக ஆகிறார்கள். அவர்களோ வந்து தங்களுடைய தர்ம ஸ்தாபனை செய்ய வேண்டி உள்ளது. நாடகத்தின் பார்ட் ஆகும். யாரெல்லாம் வருகிறார்களோ அவர்கள் புனர் ஜென்மம் எடுத்தே ஆக வேண்டி உள்ளது. இதுவோ ஸ்தாபனை தந்தை செய்கிறார். அவர் அனைவருக்கும் பதீத பாவனர் ஆவார். வேறு யாரும் பாவனமாக ஆக்குவதில்லை. அவர்களோ வருகிறார்கள், அவரவர் பாகத்தை நடிக்கிறார்கள். சதோ, ரஜோ, தமோவில் வரவே வேண்டி உள்ளது. அவர்கள் தர்ம ஸ்தாபனை செய்தார்கள் அவ்வளவே! என்ன அறிவுரைகள் அளித்தார்களோ அவற்றினுடைய சாஸ்த்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. யார் தர்ம ஸ்தாபனை செய்கிறார்களோ அவர்கள் மூலமாக பின் பாலனை அவசியம் செய்ய வேண்டும். யாருமே திரும்பிச் செல்வது இல்லை. எல்லோரும் இச்சமயம் வெவ்வேறு பெயர் ரூபத்தில் இங்கு பதீத உலகத்தில் இருக்கிறார்கள். முதல் நம்பரில் இருக்கும் லட்சுமி நாராயணரைப் பாருங்கள். அவர்கள் கூட இப்பொழுது இங்கு இருக்கிறார்கள். பிரஜா பிதா பிரம்மா மூலமாக பிராமணர்களைப் படைக்கிறார். பிறகு இவர்கள் போய் ராதை கிருஷ்ணர் ஆகி விடுவார்கள். சிவபாபா வராத வரைக்கும் யாருமே பாவனம் ஆக முடியாது. அந்த ஒருவருக்குத் தான் ஆத்ம சமர்ப்பணம் ஆக வேண்டும். அவருக்குத் தான் மகிமை உள்ளது. சிவாய நமஹ! என்றும் கூறுகிறார்கள். தந்தையும் நீயே! தாயும் நீயே! என்றும் எல்லோரும் நினைவு செய்கிறார்கள். எல்லோரையும் விட அதிகமான மகிமை அந்த தந்தைக்குத் தான் உள்ளது. ஓ, காட் ஃபாதர்! என்று அழைக்கவும் செய்கிறார்கள். தந்தையைத் தான் அழைக்கிறார்கள். இது நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிருஷ்டி பழையதாக ஆகி விடும் பொழுது தந்தை வருகிறார். மூல வதனம், சூட்சும வதனம், ஸ்தூல வதனம் என்ற 3 உலகங்களின் ஞானம் அளிக்கிறார். ஞானம் ஒரு முறை தான் கிடைக்கிறது. அவருக்கு ஞானக்கடல் என்று கூறப்படுகிறது. மற்றபடி சூரியன் சந்திரன் ஆகியவையோ இந்த எல்லையில்லாத நாடகமேடைக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கும் விளக்குகள் ஆகும். அது இரவு, அது பகல், இவை மேடைக்கான விளக்குகள் ஆகும். அப்படி இன்றி சூரிய தேவதாய நமஹ! என்று கூறுவது அல்ல. தேவதைகளோ பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் ஆவார்கள். மூலவதனத்திலிருந்து யாராவது ஆத்மாக்கள் இங்கு வருகிறார்கள் என்றால் நேராக கர்ப்பத்திற்குள் செல்கிறார்கள். சூட்சும வதனத்திற்குச் செல்வதில்லை. நேராக சத்யுகத்தில் கர்ப்ப அரண்மனைக்குள் வருவார்கள். அங்கோ எந்த ஒரு பாவ செயலும் ஆவதில்லை. இங்கு பாவங்கள் செய்யும் பொழுது தான் "காப்பாற்றுங்கள் காப்பாற்றுங்கள்" என்கிறார்கள். "தர்மராஜரே எங்களை வெளியில் எடுங்கள் பின் நாங்கள் பாவம் செய்ய மாட்டோம்". வெளியில் வந்த உடனேயே மீண்டும் பாவங்கள் செய்ய முற்பட்டுவிடுகிறார்கள். அங்கு கூறியது அங்கேயே (கர்ப்பத்திற்குள்ளேயே) தங்கி விட்டது. இதுவும் நாடகத்தில் உள்ளது. பாரதத்தில் எல்லோரையும் விட பெரிய எதிரி இராவணன் தான் ஆவான். துவாபரத்திலிருந்து இராவண ராஜ்யம் ஆரம்பமாகிறது. துவாபரத்திலிருந்து தான் தேவி தேவதைகள் வாம மார்க்கத்தில் செல்கிறார்கள். அவைகளும் பிறகு கோவில்கள் உள்ளன. பூரியில் பாருங்கள் எப்படி கோயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது! உள்ளுக்குள் ஜகத்நாத்தின் விக்கிரகம் உள்ளது

மற்றும் வெளியில் தேவதைகளினுடைய மிகவும் ஆபாசமான படங்கள் உள்ளன. அது போன்ற படங்கள் கோவிலில் இருக்கக் கூடாது. நீங்களோ இப்பொழுது ஸ்ரீமத்படி சிரேஷ்டமானவராக ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சத்யக ஆரம்பத்தில் லட்சுமி நாராயணர் மிக சிறந்தவர்கள் ஆவார்கள் அல்லவா? அவர்கள் இந்த சிறந்த பதவியை எப்படி அடைந்தார்கள்? இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் படித்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் கல்ப கல்பமாக கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் மீண்டும் வருகிறேன். வந்து கொண்டே இருப்பேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். மீண்டும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிப்பேன். பிறகு சதோ ரஜோ தமோவில் வர வேண்டி உள்ளது. முதன் முதலில் வருபவர்களாகிய நீங்கள் 84 பிறவிகள் அனுபவிக்க வேண்டி வருகிறது. எல்லோரும் அனுபவிப்பதில்லை. 84 லட்சம் என்பதோ கிடையாது. மனிதர்கள் யாராவது ஏதாவது கூறினால் அதை சத்யம் சத்யம் என்று கூறிக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஒரு வேளை 84 லட்ச ஜன்மங்களாக இருந்தது என்றால் கல்பத்தின் ஆயுள் நீண்டதாக ஆகி விடும். 84 பிறவிகள் தான் உள்ளது, அது கூட தேவி தேவதைகளுக்கு மட்டுமே என்று தந்தை கூறுகிறார். நல்லது. பின் இஸ்லாமியர், பௌத்தியர், கிறித்துவர்கள் ஆகியோர் எவ்வளவு பிறவிகள் எடுக்கக் கூடும்? கணக்கு இருக்கிறது அல்லவா? வருபவர்களோ நிறைய உள்ளார்கள். கிளைகள் நிறைய உள்ளன.

முழு படைப்பின் முதல், இடை, கடையை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். பாரதம் தான் முதல் நம்பர் உலகின் அதிபதியாக இருந்தது, வேறு எந்த தர்மமும் இருக்கவே இல்லை. இப்பொழுது அந்த தேவி தேவதா தர்மத்தின் "கால்" இல்லை. அதனுடைய சாஸ்திரமும் இல்லை. இந்த கீதை ஆகிய சாஸ்திரங்கள் மீண்டும் உருவாகும். அப்படியின்றி நீங்கள் இப்பொழுது தயாரிக்கும் உண்மையான கீதை இருக்கும் என்பதல்ல. மீண்டும் அதே கீதை தான் வெளிப்படும். பக்தி மார்க்கத்திற்காகவோ எல்லாமே வேண்டும் அல்லவா? பிரம்மா மூலமாக குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். இப்பொழுது உண்மையில் பிரம்மா மூலமாக பகவானின் பிராப்தி ஆகிறது. இவை எல்லாமே பக்திமார்க்கம் என்று பாபா கூறுகிறார். நான் இங்கு பாரதத்தில் வரும் பொழுது தான் என்னுடைய பிராப்தி ஆகிறது. பாரதம் தான் அவினாஷி (அழிவற்ற) கண்டமாகும். பாரதம் தான் எவ்வளவு செல்வந்தராக இருந்தது. சோமநாத்தின் கோவில் எவ்வளவு பெரியது. எல்லாமே கொள்ளையடித்து எடுத்து சென்றார்கள். பிர்லாவிடம் நிறைய பைசா இருக்கிறது. எனவே எவ்வளவு பெரிய கோவில் கட்டி இருக்கிறார். தந்தை எவ்வளவு நல்ல முறையில் புரிய வைக்கிறார். இதை வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது. ஞானக்கடலான தந்தை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கும் பொழுது குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டு விடுகிறார்கள். இது யார் படிப்பிக்கிறார்? இவர் ஒன்றும் சந்தியாசி அல்ல. அவருடைய பெயரே சிவா என்பதாகும். அனைத்து ஆத்மாக்களும் அவருடைய குழந்தைகள் ஆவார்கள். அவர்களுடைய சரீரங்களின் பெயர்கள் மாறிக் கொண்டே போகிறது. இவருடைய பெயர் ஒன்றே ஒன்று தான். எனக்கு வேறு எந்த பெயரும் கிடையாது என்று கூறுகிறார். நீங்களோ பிறப்பு இறப்பில் வருகிறீர்கள். தேக அபிமானியும் (தேக உணர்வுடையவராகவும்) ஆகிறீர்கள். நான் ஒரு பொழுதும் தேக அபிமானி ஆவதில்லை. தந்தை இருப்பதே என்றைக்கும் தேவீ அபிமானியாக (ஆத்ம உணர்வுடையவராக). ஏனெனில் அவர் புனர் ஜென்மத்தில் வருவதில்லை. சிவ ராத்திரி கொண்டாடுகிறீர்கள் அல்லவா? ஆனால் ராத்திரி என்பதன் பொருள் எதுவும் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தவறுகள் உள்ளன. இப்பொழுது இரவு ஆகும். பின் பகல் ஆகப்போகிறது. இப்பொழுது கல்பத்தில் கடைசி அதாவது இரவு முடிந்து கொண்டிருக்கிறது. சத்யகம், திரேதா என்பது பகல் ஆகும். துவாபரம், கலியுகம் என்பது இரவு. நான் சங்கமத்தில் தான் வர வேண்டி உள்ளது. இது எல்லையில்லாத இரவு மற்றும் பகல். பகவான் கூறுகிறார் - இந்த வேளை முக்கியமானது" என்பதை புரிய வைக்கிறீர்கள். ஆனால் சிவபாபா வரும் வேளையை சரியாக கூற முடியாது. அவர் எப்பொழுது வருகிறார் என்பது தெரிய வருகிறதா என்ன? எனவே இது எல்லையில்லாத பகல் மற்றும் இரவு. இதற்கு கல்பத்தின் சங்கமம் என்று கூறுகிறார்கள். பிறந்த நாள் கூட கொண்டாடுகிறார்கள் என்றால் அது அந்த ஒருவரினுடையது தான். சிவபாபா வருகிறார். பிறகு சென்று விடுகிறார். அவருக்கு ஜன்மமும் இல்லை. பின் மரணமும் இல்லை. பாபா சென்று விட்டார் என்பார்கள். இது நாடகம் ஆகும். தந்தை வந்து புரியவைக்கிறார். வழியில் சென்று கொண்டிருக்கையில் பிராமணர் மாட்டிக் கொண்டு விட்டார் என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். இந்த பாபாவிற்குத் தெரிந்திருந்ததா என்ன? திடீரென்று பிரவேசம் ஏற்பட்டு விட்டது. முதலிலேயே தெரிந்து விடுகிறதா என்ன? இது பாபாவினுடைய காரியம் ஆகும் என்பது மெள்ள மெள்ளத் தெரிய வருகிறது. இந்த ஞான வேள்வியிலிருந்து விநாச ஜுவாலை ப்ரஜ்வலிக்கப் போகிறது. எல்லையில்லாத வேள்வியில் எல்லையில்லாத சாமான்கள் ஸ்வாஹா

ஆகப் போகிறது. இது எல்லையில்லாத தந்தையின் வேள்வி ஆகும். இதற்குப் பிறகு எந்த ஒரு வேள்வியும் இயற்றப்படுவதில்லை. பக்தி மார்க்கமோ முடிந்து போய் விடுகிறது. இந்த ஞானத்தைப் புத்தியிலிருந்த வேண்டும். படிப்பு படிப்பதற்காக வர வேண்டி இருக்கிறது. கொஞ்சம் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மனிதர்கள் படிப்பதற்காக பாரதத்திலிருந்து லண்டன் அமெரிக்கா கூட செல்கிறார்கள். இது பிறகு என்ன தூரம் தந்தை கூறுகிறார் - நான் கல்ப கல்பமாக கல்பத்தின் சங்கம யுகே யுகே . பரந்தாமத்திலிருந்து படிப்பிப்பதற்காக வருகிறேன். எனவே குழந்தைகள் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்க வேண்டும். இனி போகப் போக உங்களுடைய வகுப்புகள் ஒவ்வொரு தெருக்களிலும் அமையும். இல்லாவிட்டால் எல்லோரும் எப்படி படிப்பார்கள்? பாபாவினுடைய அறிமுகமோ எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். தந்தையை அவசியம் அறிந்து கொண்டு விடுவார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

01. மூீமத் படி சதா சிரேஷ்டமானவராக ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். படிப்பிற்காக சாக்கு போக்கு கூறக் கூடாது. படிப்பை அவசியம் படிக்க வேண்டும்.
02. எப்படி ஆரம்பத்தில் பவித்திர கிருஹஸ்த ஆசிரமம் இருந்ததோ (இல்லறம்) அதே போல இப்பொழுது தங்களுடைய பவித்திர கிருஹஸ்த ஆசிரமத்தை அமைக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு தந்தை தான் நன்றிக்குரியவர். அவருடைய குணத்தை மகிமை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: டபுள் லைட் (லேசான மற்றும் ஒளி ரூபம்) ஸ்திதி மூலமாக பறக்கும் கலையின் அனுபவம் செய்யும் கவர்ச்சிகளிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக!

இப்பொழுது ஏறும் கலைக்கான நேரம் முடிந்து போய் விட்டது. இப்பொழுது பறக்கும் கலைக்கான நேரம் ஆகும். பறக்கும் கலையின் அடையாளம் டபுள் லைட் . சிறிதளவு கூட சமை இருந்தது என்றால் கீழே எடுத்து வந்து விடும். தனது சம்ஸ்காரங்களின் சமை இருந்தாலும் சரி, வாயு மண்டலத்தினுடையதாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஒரு ஆத்மாவின் சம்பந்தம் தொடர்பினுடையதாக இருந்தாலும் சரி, ஆக எந்த ஒரு சமையும் குழப்பத்தில் எடுத்து வரும். எனவே எங்குமே பற்று இல்லாதிருக்கட்டும். சிறிதளவு கூட எந்த ஒரு கவர்ச்சி கூட கவராமல் இருக்க வேண்டும். இது போல ஈர்ப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு டபுள்லைட் ஆவீர்கள் என்றால் தான் சம்பூர்ணமாக ஆக முடியும்.

சுலோகன்: சிநேகத்தின் காந்தமாக ஆகி விடுங்கள். அப்பொழுது நிந்தனை செய்பவர்கள் கூட நெருங்கி வந்து சிநேகத்தின் மலர் மாரி பொழிவார்கள்.